

טְרִישׁ אַצְיִיךְ פָּטָל

104899

בו טובה ומשה

נולד ב- כ"א אב תרפ"ח 1928

שרת בגדר "ברק" (12)

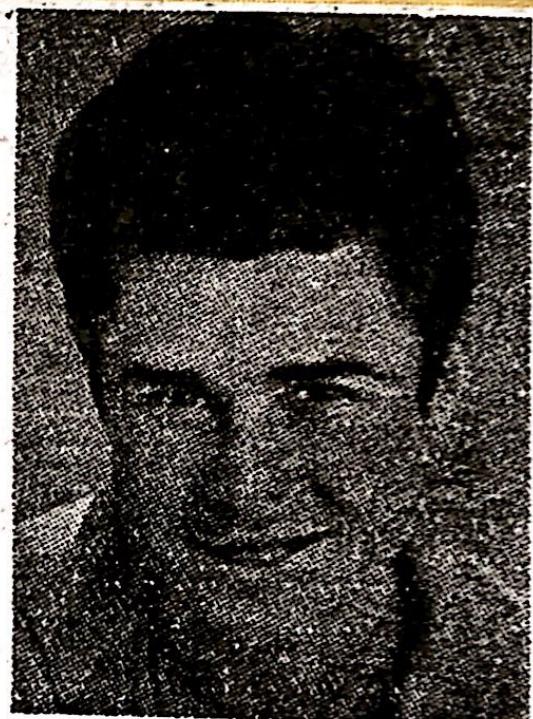
נפל ב- ד' בטבת תש"ט 5.1.1949

בקרוב על רפייה במבנה "חוֹרֵב".

ז'וצ'יל מטול

בן משה וטובה גולד ביום כ"א במנחdem
אב חרפ"ח בדנינה ב'. גדל ונחנך
לעוזה ולשלומן למד והתאכין להילחם
למען שלום היישוב והמדינה מראשית
מלחמת העצמאות שידת בשמייה בגוש
עמק הירדן עבר למחילה מיוחדת זבליהם
בכל הקربות בעמק. סידר לקבל פקודת
שחרור שהושגה בשבילו בהפוגה א'.
התגייס לקומנדנו הצעינו בקרבות סג'רה —
לוביה והשתתף בשادر הפעולות בגליל.

את הפלימה ראה במאץ הכרחי למען החיים, כמו עבורה קשה
במשק, שהויאל ומילא אין להשתמט ממנה, מוסף לעשותה ברוח
עליה ובבהת-צחוק, ורק הלך למערכות הנגב, וכך התנתקה בה עד שנפצע
קשה ליד רפיה. וגם אז נזהר לבב יעכיר את רוח חבריו באקווט-bab,
ובשאותם אותו באลองקה אל המרפא, שבעודף ביקש מהם במה עצמים
שייעמדו להינפש, כי הדרך רחוקה, ואחרי שעות אחוות יצאה בשם
ביום ד' בטבת תש"ט (5.1.1949), זכר למתורת הקם בדנינה ב', ליום
השלושים הוציאה קבוצת דנינה ב' חוברת לזכרו.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון וריב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אוחם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם מוספו במדצת חודשי לחיימה ארוכים בני עיר רבים ואך עולים חדשים אנושי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבה גולני בחודשות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פועלו כקשריות או חובשות קרבויות. כבר במלחמת העצמאות הייתה החטיבה גולני כור היתוך לילדי הארץ ولבני העליות השונות.

בסיכום המבוא שכחטב נחום גולן בספר "אלון ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמושורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבענו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל-היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוحد, וממנה ספגה את עדכיה, כי על כן הייתה החטיבה כפנית ונאמנה לערכיים שנתקה בגושי התיישבות אלה. ציינו אותה תוכנותיו של עובד-האדמה ויושב-הכפר: עקשות, צמידות

למשימה, שורשיות ושקט..."

מבצע "חורב"

הקרב על "משלט בית הקברות" (ינואר 1949)

השלב השני של מבצע "חורב", קרבנות רפיה וצומת רפיח (מי 3 עד 8 בינוואר 1949), החל לאחר שאולטימוטום בריטי-אמריקני אילץ את צה"ל לפקת משפטו חצי-האי סיני, לפרק נושא מאמץ להבות את הכוחות המצריים בתחום ארץ-ישראל על ידי התקפה מתואמת על מתחמי רפיה. במבצע נטל חלק כוחות של חטיבת גולני, חטיבת ה"זקן" (חטיבה 8) וחתיכות הפלמ"ח "הראל" ו"חגיג" בוגרנו בפיקודו של אלוף יגאל אלון מפקד חווית חדרות.

הפעוק חופעל גדי "פק" במשפטו לבוש את "משלט פותח חאנזרות" והמשלטים שלידו חוחלשים על מתחם רפיח ולחטוף את פבייש עזה-רפיה. ההתקפה על "משלט גן" נשלחה, וסועות נספיכ שנעשו כדי לכבשו על קו החוויה, לעומת זאת מכבש "旄שלט בית הקברות", ומגינויו נאלצו לערוף מוד מח התקפה יונגד רטיפות של חיל הרגליים המצרי הנtmpך שופטנייקום, זהליות, וושאילקובהרים וסיווע ארטילרי צמוד ואפוף, לאחר יומיות של קרב יתגונה עז וחסס גוף "משלט הכרם" ונוצר מערך ישראלי רצוף מדורים ומזרחה לרפיה. אלא שההתקפה המכרעת על מתחם רפיה לא בוצעה, מאחר שבו ביום ביקשו המצריים משא ומתן לשביית תינשך, והקרגות בחווית חדרות נפסקו.

לוחמי גולני בעת כיבוש הנגב

וְאַמְּגָנָכָן

— בגזרה הדיזלינית לבשה יהודיה אחות שע' משלטיות תרומות פ"ד ק"ב פורופ-מורה לאומת אל-עריש-רמייה-עלאגיה

בלילו ניסחה יהולה מג'וד גדרון' לבעש שוב את מסלך 102 צפונה הטערים הלא נט אהת התקפה חואת ואושינו נטנו נטה חורה יהודית-אייטם מג'וד-הפטיש פשת על אנט'אלען טאנז'אנט' מורה לאוניב'ז'ולחימן:

— משלט זוטר ס-האג'י מרדום למשליך בית'הקבירא זאנט'ו של ארכס נטנא פليلח ע"י אושי גדרון-הפטיש הפלך. אם דרי'ט מנט'ו'ן קהוניות שני הטערים

— משלטי'ה עצמת נבלשו ע"י חפוחות הטערים פאנז'יש ערבה

— חלגי-הגב' פוצאו רפתקה-אטקה פערות שאניעת מבלוז אל-עריש

— האט'מו טעה בטו'ר שניטה לטרו'ן מא-עיר לרטון והדקהתו חורה

פאנז'וות

תיאור הקרב

השלב תריאשו גמצע "חרוב" חומפק באמצעות כטף חושגו תוצאות מכרזות. בשעה שעמדו כוחות-החזית לסתור בירוע-אדיריס וכבר את כל צבאות המצרי שברצעת החוף, נתקבלה פקודת-הגניגת מפללה ניצחת. זה בלחש ומחדרות של פוחות-החזית שהציגו את הצבאי-מצרים מפללה ניצחת. חוריין חמורית-דרומיות של חמערך חמארדי, מוגרה אמןם כליל, אך המערך שלוארכ בבייש חוף — מערכ עזה-דרטיה, עמד בעיניו. בשלב השני של הפעולות בסבון איפוא, כוחות-החזית למיגרו של מערכ זה, והפעם — בחום השטח הישראלי בלבד. מגבלה זו בשטה, אשר שלחה מיראש כל אפסות לחדרנו מקייף, הגדרה את קשיי הביצוע וכן האמרה את המשיך שנדרש היה לשלים עבור החצלה. ועוד מגבלה — זמן. אף כי טרם ברור היה גמديיך מתי תישא התערבות חזאים פרי וויבור על הפוגה הדומה, מרוי בכל זאת לא היה ספק. שהזמנ שנותר הוא קוצר ביותר ואלו באו היה צרי לתחילה הכל מבראשית, מבלי יכולות להינות מהישגי שלב הראשון.

רפיה חיתה בסיס לכוחות המצריים שפעלו בחותם, בה היתה מפקדת הכוחות ובזה נמצאו בסיסי-האטפה וצינו של חיל-משולות. כיבושה היה מביא את מכח-הומות על המערך הצחירן של צבא-הפלשים. כוחות-החטיבת וחידתה מתחביה-אהות העוזו לפרק את פורכת-הביבירות ומגינה על רפיה, כוחות נוספים ערוכים היו לנצל את ההצלחה הראשונה.

יחסית-התקפית נתנו מפקד החזק המשלטים בגורה ע"י יחידות-אהורות של צל"ל צידות עמ"ל) שניטו משעיה-הטביה והחטיבה גורכה סביר גבולות לשלב השני של מצע "חרוב" (ע"ז).

בזירת הפעולה העתidea — מערך המוצבים המגינה על רפיה מצפון-מזרח. מוצבים אלה נמצאו למשעה על רכס-לורק-החולות מוארך העובר מצפון לדרום. אשר הסטייר מתבזבזנו בניריות את אוור מהנה-רפיה. בין רכס זה לנירים משטה נמוך והולי שבמרכו מהנה עזוב ומונתק. כביש מוביל מן המנתה-העוזב לעבר הגזרת הצפונית של מהנה-רפיה, ומעבר בקרבת שתי פטמות נמוכות, ניטרל-טונג יוצרת הפיטה הדורמת כלפי פטמות אלו גזרות טבנן ומוקשות, וכן פילובקס-טונג מוקם מלון קורה-רכס. פטמות הלא כביש המנתה-העוזב. בalfa מזון מקום זה כנ"ג. מימין, קצת בעומק הבא מכביש המנתה-העוזב. משלט נוטר המגן על מבואות-רפיה והצומת הצפוני. מעבר למשלט זה נצפה היבש המוליך צפונה ותונעת המכוניות בו דבча ביותר. פסגת רכס-הדריה עגללת מערב ומנצאת מערב למונת העוזב ומוציאת בalfa בית-

*) רדה: עתודות מלאים לצבע
קבורות. בין פיטמת 102 ובית-הקבורות, ממש ממערב הדרומי של הקביש — מובל קטען שנפתח ע"י המצריים וזה מקרוב. זו תיתה מערצת-המושבים של התחיפה הפל לכבשה.

לא הייתה לנו שחות יתרה לטסור ולימוד השטה. הפקודה הגיע סמוך לדמן ביצועה, והטיסרים מרותקים היו לגורה אפונית יותר, לפעילות מתחיה שם ושם נטפנו דים להכרת שטחים אחרים.

לילה קודם החתקטה חגיון הסירים ובלשוו את השטה והדריכים המוביילים למשלטיים. הם הגיעו לעצם סימני ויחוי ואוימוטים. מאוחר שחשתה הדרוגני ישן והמובילים עלולים היו לתעות בו בקהל. בחרחה נחגשה גם התפנית. גדור, אטראק' נועד להזותת תgal המוקף הראשון. הסיעת הארטילריה יונת בתקדים לדידישות קפל-הכחות התקופתי.

אור ל"4 בינוואר נעו חוכחות לאיזו, הערכות בקדמת גי"ט.
בפטיס-היאציאת גערד חגורד למפקה. עט שקיוט-חטש זוצ'ות קפלו-גות מעין חי"ת, תמנגד' עומד בחוץ ונושא את דברו, אחר לוות היזירות על המכוניות ונעוז מערבה. משביב ומאמו מולט בדמומיים אחרוניים, חרמץ-היטים חעוזמיים קולמיים לונטם את הטוד שיתגלה בעוד זמ"ה. חוטסעים במקוניות לדרכם — מתיוחת של טרט-קדם הולאשוא מערבות לרגיאן כל קרב, כל לחימה מועלות את תחזותיהם כל מהן תולא לאשורי, כמו שלא הופך מעוזו.

המכוניות עבורות מירך על גו' שא"י חיידות, מפדיים זה את זה במועל'ין, חולפים ליד מתחמיים חמושים באחד מעיקורי-הולדת האופייל להנ"מ, הלו גבוניות לסתע לחייב-הרגיון האולך.

המפניות געירות ליפוי, הלחומים יורדים מן המכוניות. מסתדרים לג'י סדר מטע-התקפות. כל לוות — נשלו ותרמילי מנט-ברלו עליו ותחמושת-טילאיין אנשי אפלגזה המכטיעו נושאית את הממוות והמלחמות על גבם ובבל'ת-האגוזק אל-אל'ת תחמושת ביליאט, — קרבם ממשלט 86 השביע את לוות על כל יחידות-החטיפת דרג-האספקה חורר ועובד בדרך שנייה, שונתגת לפני זמן מה, ע"י אנשי גדרו."

הפשיטה, ונראתה כדרך הנחה והקצחה ביזור וטוביולה לקצה־הרבביש שבמחנה־הצוב
מקום שנקבע בפוגס עם חסידיום, שוויבילום אה"כ לאנשלטים הגבושים.
האזור החל לנוע בשדרת־מפעץ, שבדואש פוגלים חסידיום חסודיה־הקווקזיאו. צעבון ביריך זו
בלילת הקודם. אנטוי נוריף טוליכוות את הקוח בשיטלי פודזיה־הקווקזיאו. דבאייסט אט
הנקודת. חדרך ארוכת לפדי, חווין פתג'ה לאנו, הפלא בעיק ומקסה ותגוז משתרך
בדרכן, עמדת־הפיקוד כל הגוד געה ביריך והשנה מתקבנת יצבר דבאייסט אט
בדרכ ציוג'ה־המיים. שעה ארוכת צבריה מתחילה חבטינו של הגוז, וצדין איז קשי, לא
בזרחה פיבת־הדרה, הפטויה, פתוזה סבה, גוזה עוד יותר. אך לא זו בלבד: אנטוב
שזהדרך החדשה קנטג'לה לאנשי־הפשיטה ואשר בה צריך היה לטע דרג'־האקסקלט
איז מוכחת במדוייק, וחיא נחצית ע"י שבילים רביים וסימני גלגולין כל ייחודי
הפשיטה. שטפריוו בלילות הקודמיים את פבבות מהנה רקייה, פיסטוו את הביוו
הגבעו, היה ציריך לשוע ולבדוק את חדרך ולודקה בנקודות־האנטגוניסט של חסידיום, גוז
שחיחיות־הלהבות טתקבות אל יעדיהם.

בשעה לפני האות חתכלג תבוח בקרבת הבית־הלבן" שעלה סביל־צבר "זרבי"
אל־מזרי, חבוח העולה על בית־הקבורות פנה מערבה ואלו הכוו דקבי הצעין והתקדם
לעבר משלט 201, במקביל לנכיב חמתנה־הוואו.

ק"ט אחד לפני משלט 102 הוצבת מחלקה־הנשך האסיצ. והפלוגה המשיכת
לחתקדם בשטח־הקומנדו, בפיקוד הס.מ.מ. משגשח־חו"ד. חפיוץ הארצי־לי
שנתבש, חופעל תחילת אל משלטים סמוכים ועד שהעבר והגע למשלט, נמצאו כבר
החו"ד סמוך לגדר והחלנים זחלו כדי לפרק. אותן רגע התגלו צו נבוני התחזית
בלב־הטולח העורכת להסתערות. חמקד וכמה לו חומרים נפגעו קשות. ופנימה זו
שחציאת באוון ארעי את מחלקה־החו"ד מכל פצולות. ערערת את מעיך הפלוגה בולג
האייב. שהקלות וה坦ועה בקרבת המשלט העמידו על כבנת כיבוש, נסוך ופתח

באש לכל עבר, מתותחן ומרגמתן המטווהים מראש ב־אש־הפסנה" שלחט בפלוגה
נוצרה אנדרלמוסיה; כדי להמשיך ולהסתער לא הייתה הפלוגה מאורגנת איזה שעה
זהיא ותלה איפוא לסגת עד לסייעות "הבית־הלבן", מקום שהפלוגה נטה־בנה מחד
ונחפה להגן.

אותה שעה נכבש משלט בית־הקבורות על־ידי היחידה הסטוכת. מיד עם דבבוש
יצא דרג'־האפספה אל המשלט בשבייל שטoir באותו זמן, ועתו נם אנשי חיל־האנדסה
שבאו לעזרה ביצורי־המקום. ברור היה, שבזוד זמן לא איז תחינה התקפה־הגד
המזריות על משלט בית־הקבורות. הוחולט. איפוא, לשוב ולנסות לנכיב את משלט
102. גם לשם סיוע הדzi באש עם משלט בית־הקבורות וגם על מנת לפחות את התקפה
הנגד המזריות.

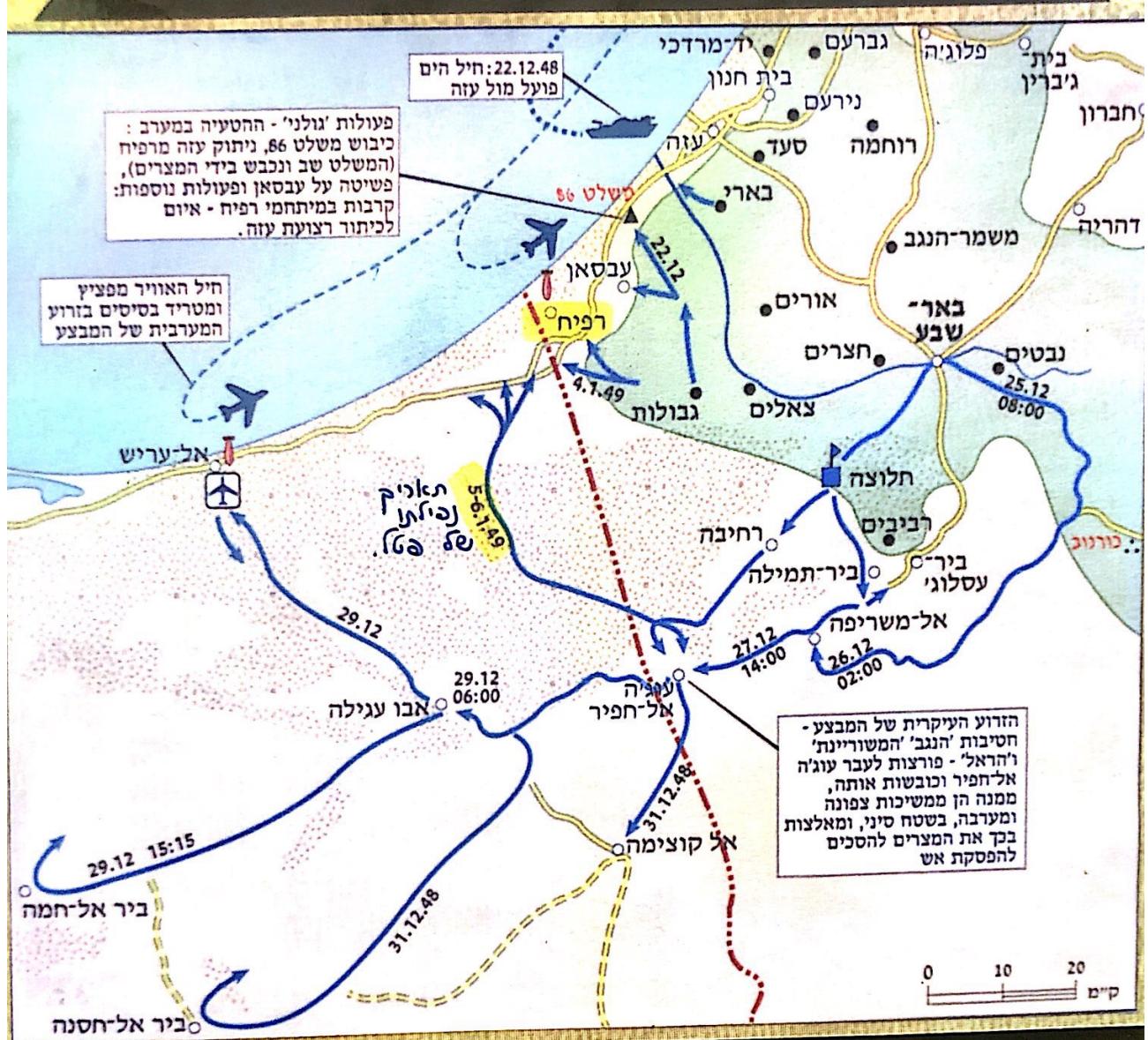
הפלוגה הנוטגה קבלה את ההוראה לעלות בשנית על משלט 102 ולכבשו.
היחידה יוצאה לדרכ, אך אנשייה מיגעים היו מחמת־הדרך ואירועה שהתיישה את
כחותיהם ומחמת הנוטגה שערערה את רוחם. לא נראתה כל אפשרות מפשית למלא
את הפוקה והפלוגה נשאהה במקומה.

הבוקר קרב והלך. היה הכרח לעשות נטיון אחרון כדי לנכיב את המשלט.
פלוגת־החולמים מגודד־הפשיטה, שנעדיה לשמש גל שני בחתקפה, תזעקה לעוריה.
ובטיזעה נסחה ופלוגה שנסוגה לשוב ולכבוש את משלט 102.

היום החל להאר. הלוחמים העלו על חולמים ונעו בכיביש לעבר המשלט.
כ-400 מ' לפני המשלט ירו הלחמים ונפרשו בשתי מחלקות: אחת מדורים והשנייה
ממזורת, כשבחורן מתקדמת פלוגת הוחלים תוך יריית אש לעבר המשלט. אוֹלָם בינתיהם
הגבר האויב את פוח המשלט בחוספת נשק ג.ט. ותגבורת לוחמים והעיף את סביבות
המשלט באש, שמנעה את המשך התקדמות, 3 חולמים ומושווין נפגו באש הנבק.
ובמוקשים — היחידות לא יכולו לפרק אל המשלט ותחלו לסגת נשמטה או רטילריה
בלטיפוסים מרדיפים אחריהם, 2 כלי רכב נגרדו בחורף. הטעוות וחזרותיהם או תזרו
בזואים שגורטו לסייעות ניריפות.

על אף כל הנזונות נסחה ההתקפה על משלט 102.

מקום פצעתו של פטל ז'יל

פינוי נפגעים

פסעם

אליהו פשנה נחיק אביגיל
מפקד חטיבת ג' (גולני)

עם עזבי את החטיבה שאליה הצעתי ביזמה גראנץ, לפניו שבתיים
כגון סבכעים ומאז החפוגה חרואותה - במקדה, הגני נזרך מכל אלה
אבדו אתי בתקופה מכרעת זו וייחד אני הקיטוה ובצלו שבעה.

אבי בفرد מכל החיילים הטורתיים עבשו בחסיבה, מלאה אש עברי
כן חזן ליחידות אחרות על צ.ה.ל., מלאה אוד זחררו בירוזה טעריל
נכזאים בעמודות, הגני נפרד מיחידות החסיבה ובאה שהווצדו ביגזים
חת פקד אחר - סבולם, א.ר. ירתם בנארכות בה רבה.

האפק המשותף. ל כולם, הוא אשר נתן יכולת לחסיבתו לניצח
את משימותיה בהרי ובעמקי הצפון, בקרבות הקשרים והאכזריות וויסוג
המכורדים; ל צבא הדרום במרחבי הנגב - להתרגן בגאות ההפטוגה -
להבנות להתקנת בתקופה שלאחר הקרבות.

הروح ואחותות הלוחמים, שהחרתם לחסיבה על כל ייחידותה,
אשר עמד לנו בעבר והנו ערובה לעתיד לבוא.

רק רוח כרוככת נותרת לנוasis לבחן שדה הרים: הצעירה.

ברכויות. לוחות לכל אחד מכם בא.ר הננו. הגני באחל הצלחה
לכל אנשי בית "גולני", לחסיבה בכלל ולמקדה אחד.

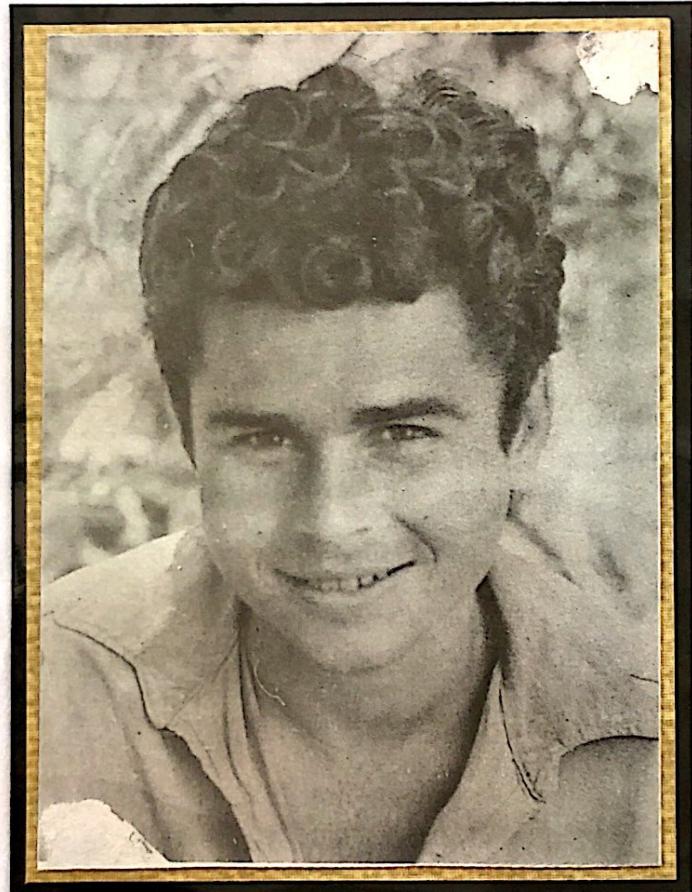
יהי ערכוס סיכון דורך לעתיד.

חזקו ואצzo!

ג'נוש שפַּעֲלֵי, גָּלוּךְ מִתְגָּהָה.

לפברואר 1960.
אדר תש"י.

חברים כותבים לזכרו של פטל

נקטף בעצם פריחתו בן דגول ואהוב שטפחנווהו וגדלנווהו - זההה לנו לתפאהה.

את מסורת דoor ראשוני קרים והמשיך - בעבודה, בחירות, זבחלוותה... הריה נערץ על כל, בטעת ובחרורו שלו; וכל הליכותיו גודם, אהבתו אהבת נפש והירה רקי ליר. בעודו יلد כבר נחקרתו אליו, ומאז, במרוצת כל הימים, ידרידותנו היה איחנה ונאמנה, חמיר בכל הזמנים בטగישותיו - גו - חドוה שפעה מכל רשותו ולא הסכתי ממנו לטרפה.

זה הוא - חמיר ירע להקרב ולהחליף מלאה - של חיבה, של צחוק או רצינו.

הlek בדרכו הנכונה המחייבת, המכור בדת והמתבוננת,
ליוירנווהו בחרדת קודש בכל מלחמותיו אשר עתם,
ובבנפלו, ופתחיל חייו ננטק לנוכח, זה מה אומללו.

טו ינואר 1960

נדדי מון

נמורך קרומה, דק גו וזריז-חנוכה עם נרך משובת נוערים בעיניהם,
בכה תרחף דמותך תמיד. לאיני. מה שהוא מראות סבא שלך מאיר זיל הרצק
בר.

לעומת גוףך לך ועדין - אומץ לב נרחב;
בדוד הנער מול הפלישטים דמייחיך. זעם כי, טלאן קוזטן, נפלת במע-
רבה, הלא לא האוריב הכרייך כי אם הגורל האבז'ר;
כשהירנו. פובדים לפעים ייחד, היריחי משתחה לתחבולהת המחויבות
שהרית מציא באשביל להקל את העכודה הקשה מבלי לגדוש מה שהוא מאיר-
כו תה. אמצעותיך היו מגבירות כי את האמונה וטוביותך לוי על ההרמונייה
שבטבע, שחרנו את רצוריו בסגולות יתרוץ.

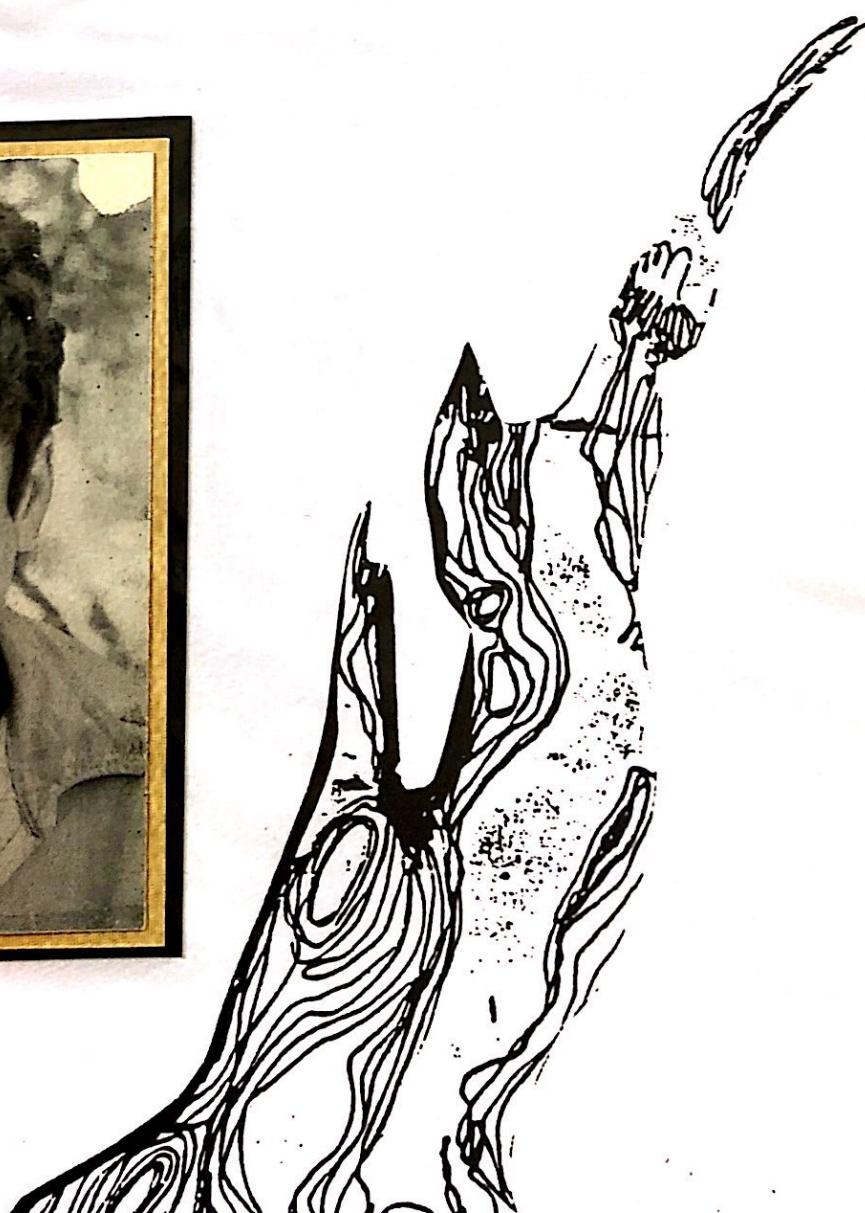
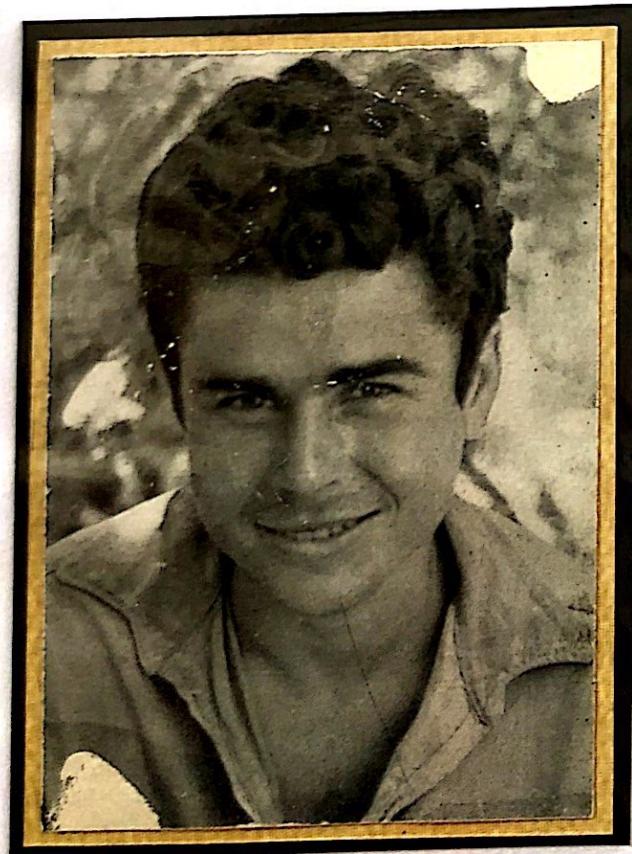
להורים ברצוני להגיד: אל יהפוך אבלכם ליגון טרכא, גדולה האבדה,
אבל תמצאו נחמה וחביריו תמיד את דמותך כפני אחיך ואחרותיו החיצים
אתכם ושלמעכם אתם חיים וعملים.

אוף

"פטל חמוד". - השמירה אמרו ליד הקבר הפתוח, באמצעות חמור. תמיד ראייתיו בכח, ערנוו תמיד חייכו וצחוקו. צייר ורך, תלמיד טוב הרה, וחבירו טובי. פעמים בהפסוקה של קרב סג"ה הופיע טנדר צבאי עתחרט ובו בפינן החביריים שכאו לרגעים מסוים לא הכרתו - לבוש מכנסים קצרים-ונעול סנדלים תות מים קרירים. במעט לא הכרתו - לבוש מכנסים קצרים-ונעול סנדלים בהפסקה בין קרב לקרב. כמו גער בן תמש עשרה קל חנוך עה וזורי. לא ידעתי אף פעם אם ברצינותו הוא מדבר אלרי או מהתלב בז'ה, חמיד הרה מחיך. באחר אלרו פעם בטענות: "למה איןך לווד לחלווב?" ווועוא משיבנער: "הנה את רואה היד לא נסגרה; אירני יכול למסחות". אונז בועט האוזן זוחק. כביה ראייתיו תמיד... פטליק הנעד - מחזית לחזית, אחת נגמלה ושהוא שוגרה מתחילה. תמיד בקרבתהןו סחו פעם הבנים: "פטליק זה יונדע לא להלחם טוב, מירל יקר, כל בען זורי תנעה".

ואכן, לא על מגש בסוף ניתנה לנו מדיננתןו; טלטנו בעדה בדם של בניים יקרים, ואבות לחרוזוקות רבים. ואלו הבנים שגידלנו שרצינו לראות בהם המשך שלנו - כמה תקוות מחבבה ורצון בלי סוף הסקייעו ההורדים בבניים יקרים אלה, הלב נקרו לגזרים, כמה מר לשכל עיראים כאלהן, ערד בען אחד ארנער. פט ל. ק.

טַבְשָׁפָה

דברים באזכרה

חברים! התאספנו ביום השכעה לקבורה של פטליק בטעיל עתירות יחד
עם זכרו של ילדנו האהוב. אחננו באן חברינו, אשר לחמו יחד אותו אח מלוחם-
חו האחרונה בדרומו של הנגב. אחננו גם יתלו' חברינו הפטזיריט בארץ ולא
זכו להגיא לעזרת זהב, בלבבותם כולם, וכן גם לכם מתפלץ מעוזם היגרו
והכאב. אחננו באן צללי חברינו, אשר כמותו נפלו במערכות המלחמה.
אחננו גם פטליק עצמו. במלוא החוד של שמחה, תרום, מסירות, גבורה הוא
מתירצ'ב לפניו ובלר אומר ודברים עושה אחננו יחד את התשען הגודל של
תוכן החרים רתויכנו של המות. בלר אומר ודברים הוא מגלה את הטעם של
מוחו הקובי' את טעם החרים, לא בלבד מצואה הוא עלינו את החידס, כי אם
הוא שנרתך לנו את חירנו. הוא חותם ומחטים גם אותנו על פחבי-אמנה
רשומה בדמותו, אשר לפיה הוא מוסר מצד אחותינו ובתנו זו נזחן לנו
חירים, אשר מירבים אנו להעלותם עד כדי עליונות קרבנו,
מקנית בחורכי הרגשה, שקבלנו על עצמנו את הזיכר לחתול על חבר-
רינו, בין יתר תפקריהם, גם את החפקיד של מות הגבורה, שנדוטל על
עצמם זכות קשה זאת - עליון. גם החובה הגדולה להתקבב באתנו למידוח
המסירות והגבורה של אלה, אשר את חייהם הוא מכיא לקרים,
לא נועל באמנה שהחמים או תננו עליה פטליק. יש לא רק מות גבורה,
יש גם חי' גבורה, חי' מסירות, אהבה וגדולה. חיים אלה עוזה לנו פטליק,
נתחזק. נ שא את לבנו בראו לי הורי גבורים, לחברי גבורים.

זה הקיום האחדו' fe' יתרכז
בפוק' jk plekped'a' ברא' הרכזות
בנאות' 'כלא' נארכ' הרכזות
בנוא' אעה ריאר ותקנות חמוקות
בוח'ejk חוכ' פין fe e'k' jk
הוח' כלה כה' kf k' היה ק' יט'
וק' הרכזות רשות okf okf
פ'ן כו'ם kf כו'ם ותפקידו'kf הרכזות
א' מוכלו' מהונת kf הרכזות
כ' מוניהם פליג'ם והרכזות קוראות
תרכז' kf את האיר'ם kf ped' lek' jk
ותוכנו' א'

kr, ליזה פֿועַס אַף הַגְּלִימָד כֵּי הַתְּאַר
אֲפָקָר בְּאַזְּיוֹת נַעֲמָד פֿוֹם
פְּצָאת דָּבָר יְזִיכָּת חַיִּים שְׁחִילָת
אֶקְמָת כְּאַתִּים נְנִיכִים פְּחִילָת
כֵּי זֶה הַקְּיָם הַשְׁחִילָה מְתֻכָּה
אֲפָקָר יְזִיכָּת הַרְבָּה אֲפָקָר
כֵּי לִזְמָדָה לִזְמָדָה הַכְּהָות לְנוֹסָת